

Crea Conference – Sestri Lévante 2004

“Een plaats waar ze eerst kijken naar je gezicht, dan naar je naamkaartje.”

Een voormalige koninklijke villa in een klein dorpje aan de Italiaanse kust, Sestri Levante, is de uitnodigende omgeving voor de 2de internationale CREA - Conferentie¹. Aan de ingang van de plantentuin van het hotel wordt het 'Crea welcomes you'-bord – omgeven door bloeiende blauwe regen. De patio van het restaurant werd gebouwd rond de stam van een indrukwekkende boom met een stam van meer dan anderhalve meter doorsnede. Op het zandstrand achter de vergaderzalen werd een stenen labyrint gelegd. Met een vraag die je

bezighoudt het labyrint instappen en dan rustig het parcours van grote en kleine bochten volgen werkt inspirerend en kan krachtige antwoorden geven.

De 180 deelnemers komen zowat uit alle hoeken van de wereld, van Zuid-Afrika tot Canada, Zweden, Denemarken, UK, Nederland, België, Frankrijk, Maleisië, Israël, Mexio, VS en Italië zelf. Bovendien vormen ze ook een boeiende mix van consultants, ervaren muzikanten, acteurs, facilitators, reclame- en marketing professionals, universiteits-professoren, financieel directeur,... Het idee is ontstaan bij een aantal CPSI-leaders die graag het aanbod en de sfeer en van de CPSI-conferenties in Buffalo willen overbrengen naar Europa. Dat de dynamische Laura die werkt bij het Institute voor Creative Problem Solving zelf Italiaanse is, verklaart wellicht voor een belangrijk deel de locatie. Wat opvalt, is dat sessieleiders ook vol enthousiasme en actief deelnemen van de workshops van hun collega's. De open en vriendelijke sfeer geeft mogelijkheden voor het blijte terugzien van bekenden en leggen van boeiende contacten. Dit door eerst naar het gezicht te kijken en dan het naamkaartje. Het laatste was ook eigenlijk wel boeiend, omdat iedereen bij de start aan de slag komt met kleurpotloden, stiften, glitterstickers... en er dus echt wel pareltjes te zien waren.

Bij de opening van de conferentie was er een (voorbereid) interview met Sid Parnes (samen met John Osborne de grondlegger van de CPS-methodologie). Maar toen iemand uit het publiek vroeg wat voor Sid gedurende als medestichter van CPSI en zijn jarenlange loopbaan in creativiteit is bijgebleven, beschreef hij met tranen in de ogen en een stokkende stem de resultaten van het gebruik van het CPS-model in Zuid-Afrika, waar door training van de overheid in deze werkwijze wonderbaarlijke resultaten geboekt werden - In oktober wordt in Zuid-Afrika het 10 Creativiteitscongres georganiseerd met als titel 'Making Miracles work'.

Het uitgebreide programma werd opgebouwd uit een aantal basisblokken (1 volledige dag en 3 halve dagen), waarbij kon gekozen worden uit **Discovery** (kennismaking met Creative Problem Solving), **Advanced Leadership Programm** (met als mogelijkheden: 'Become a skilled facilitator' of 'Managing Creative Teams) of **Expeditions** met als

¹ De organisatie bestaat uit vrijwilligers. Dit jaar is er hard gewerkt aan de kwaliteit van het aangeboden programma, wat te merken is. De zorg voor de website is er een beetje bij ingeschoten (nog steeds deel programma 2003) maar en heleboel recente sfeerbeelden te zien op www.creaconference.com

keuzemogelijkheden: Performing Arts Expedition, Pathfinder Expedition en Idea Generation. Elk programma werd begeleid door een drietal ervaren CPS-leaders.

Twee namidagen werden voorzien voor het **Expo**-programma. De 90-minuten durende werden aangeboden rond de thema's Art, Business & Leadership, Models & Methods, Personal Development. Als taalgebruik (Frans of Engels) geen criterium is, wordt een selectie van 6 sessies uit het aantrekkelijke aanbod 24 niet makkelijk. Na enige afweging koos ik zelf voor: '*What's your brand?*' (een korte exploratie van 'branding' met verwijzingen naar mogelijkheden voor merk/positionering van jezelf), '*Drawing on the innovative mind*' (Jon Pearson is als een popcornmachine die maar leuke oneliners over tekenen en creativiteit naar boven liet ploppen. Ik leerde er snel tekenen, gebruik maken van 10 zintuigen -de vijf reële en de vijf imaginatieve-, vooral veel fouten maken. Toen Jon me aan het einde van de sessie vroeg het evaluatieformulier in *cijfers* te beantwoorden, nadat ik vol enthousiasme en inspiratie uit de workshop het evaluatieblad had volgetekend met lachende mannetjes, hoge pieken... was het wel een beetje een afknapper. (Of zou ik toch eens werk moeten maken van tekenlessen?) '*Soul at work*' (workshop rond het uitwerken van de eigen missie, op basis van het onbewuste en het bewuste, met een indrukwekkende visualisatie-oefening rond verleden en toekomst, leven en sterven en eigen bijdrage), '*Whole Brain sexuality*' (een hilarische workshop waarbij de whole-brain-theorie van Kobus Neethling werd toegepast op relaties en sexualiteit), '*Clown*' waar ik leerde dat de essentie van clown zijn ligt in het meesterlijk toepassen van de SCAMPER-techniek (Substitute, Combine, Adapt, Magnify/minimise/multiply, Put to other uses, Else, Rearrange) en '*Happy Return*' (geleid door Sid en Bea Parnes. Op basis van stimuli voor de vijf zintuigen werd er gewerkt aan een persoonlijk actieplan om het geleerde en de ervaringen mee te nemen naar huis...)

Workshops die ik door overlapping van het aanbod met spijt miste '*Once Upon a Time on a Dark Night*' (over vertellen van verhalen), '*Practical Spirituality*' (over dagdagelijkse magie, spirituele bronnen in onszelf en anderen ontdekken en uitdrukken door creatieve rituelen), '*The warrior in the world: wisdom of the Samurai*' (simulatie met rollenspel voor grote groepen rond individueel en groepsgegedrag bij competitie) en '*All You Can Eat from the Creativity Smorgasbord in 90 minutes or less*' (ervaringen met multiculturele creativiteit). Wellicht iets voor volgend jaar...of zou ik dan kiezen voor uitnodigende titels als '*Singing in the shower*', '*Icebreakers & Networking*' (af te gaan op de geluiden uit de zaal een zeer energetische, dynamische en vrolijke sessie), '*Going Beyond the Edges of Opportunities and Possibilities*' of gewoon eens zonder de taal te kennen een Italiaanse sessie volgen voor de ervaring ervan.

De Crea Conferenties bieden een wonderlijke sfeer van vertrouwen, openheid, spel en diepgang, uitnodigen en ondersteunen, respect en veiligheid, ontdekken en veiligheid, delen en leren, en ook de nodige aandacht voor het integreren van de ervaringen. Opmerkelijk was de bezieling en eenvoud Sid en Bea Parnes, de kracht van het leven voor een ideaal. Een vertoonde reclamecampagne voor God was grensverleggend. Een kerkgemeenschap zag haar ledenaantal dalen en creëerde met hulp van een reclamebureau een simpele maar krachtige campagne voor God (*Hij?* heeft humor, bv.

Bij een foto van een fikse regenbui: Ik heb vandaag besloten om de planten water te geven. Getekend 'God').

Wat ik niet snel zal vergeten is het grappige moment aan het einde van een opdracht. Geïnspireerd door Jon Pearson had ik heel de briefing getekend. De deelnemers vroegen achteraf 'Heb jij de krokodil zelf getekend?' waarop ik waarheidsgetrouw antwoordde 'It was supposed to be a wolf'. De ruimte om technieken en ideeën uit te proberen en de feedback van de deelnemers hierop was erg stimulerend.

Creativiteit gaat om (durven) fouten maken. Bij de eindsessie werd gevraagd wie er één fout had gemaakt, twee fouten... deze deelnemers mochten telkens gaan zitten,...tien fouten, honderd fouten... tot uiteindelijk bij 1.000.000 fouten Sid Parnes de enige was die bleef rechtstaan...Als afsluiter brachten de deelnemers van de Performing Arts Expedition een voorstelling gedirigeerd door een mime-artiest met een gouden masker. Een stil, klassiek zangmoment lieten ze uitmonden in een eigengemaakt, swingend lied *'If you can write, you can draw, if you can talk, you can sing, if you can walk, you can dance,...* dat door iedereen werd meegezongen.

Uw verslaggever,

Martine Vanremoortele

